

Roj: SAP MA 1007/2018 - ECLI: ES:APMA:2018:1007

Id Cendoj **29067370052018100117**

Instans **Regiondomstol**

Säte **Malaga**

Sektion **5**

Datum **2018-02-09**

Överklagande nr **788/2015**

Beslut nr **79/2018**

Procedur. **Civil**

Föredragshållare:

Typ av beslut: **Domslut**

DOM NR 79

REGIONALDOMSTOLEN I MALAGA

FEMTE SEKTIONEN

HÖGT ÄRADE LAGMAN HERR

HÖGT ÄRADE HÖGRE RÅDMÄN HERRARNA

REFERENS:

URSPRUNGLIG DOMSTOL: 1^{inst} INSTANS NR 4 I FUENGIROLA.

DOSSIER MED ÖVERKLAGAN NR 788/15.

RÄTTEGÅNG NR 470/14.

I Malaga stad den 9 februari 2018.

Prövningen av överklagan som har anförts mot domen som avkunnades i den ordinära rättegången&med nr 470/14 i referensdomstolen är avslutad genom FEMTE SEKTIONEN i denna provinsdomstol, införlivad av de högre rådmän som anges i marginalen. Överklagandet anförts av CLUB LA COSTA VACATION CLUB **LIMITED**, som representeras av ombudet herr Torres Ojeda, som i första hand tillhörde den svarande parten. Motparten för överklagan är D. Isidoro och Frida, vilka företräds av ombudet fru Martin Rosa, som i första hand har processat som kärke part.

FÖREGÅENDE OMSTÄNDIGHETER

1.- Förstainstansdomstolen avkunnade domen den 2015-05-14 i tidigare nämnda rättegång vars domstolsbeslut är följande:

"Det betraktas väsentligen så som det betraktas i yrkandet som fastställts av domstolens ombud fru Martin Rosa som företrädare för herr och fru Isidoro och Frida mot Club La Costa Vacation Club, LTD,

I. -) Jag förklarar kontrakten från den 18 juli 2005, den 25 juli 2006 och den 16 juli 2007 samt alla tillhörande bilagor som fullständigt ogiltiga.

II. -) Jag dömer den svarande parten att betala kärenden summan 25 055,13, utökad med det som utgör lagenlig ränta på pengarna från den 25 mars 2014, datumet för stämningsansökan.

III. -) Jag ålägger den svarande parten att betala kostnaderna som har uppkommit i rättinstansen. "

2.- När prövningen av överklagan hade anförts och förfarandet antagits, gjorde domstolen de nödvändiga överföringarna och efter det överlämnades på utsatt tid handlingarna till denna sektion av provinsdomstolen, där en dossier skapades och vidarebefordrades till den arbetsgrupp av högre rådmän som stod i tur att dokumentera domstolens åsikt. Omröstningen och domstolsbeslutet ägde rum den 9 februari 2018, och beslutet har fortsatt vara avslutat som förkunnad dom.

3.- Vid behandlingen av överklagandet har de rättsliga föreskrifterna följts.

Godkänt, vilket den huvudsakliga föredragshållaren, den högre rådmannen, fru

uttrycker i enlighet med

domstolens åsikt.

RÄTTSLIGA GRUNDER

1.- För och formulerades en stämningensansökan, i en ordinär rättegång för verkställandet av åtgärderna att ogiltigförklara kontraktet och på nytt yrka på beloppet, mot företaget Club La Costa Vacation Club Limited. För svaranden formulerades en invändning mot jurisdiktionen som hävdade brist på internationell behörighet. Det avvisades och förfarandet enligt handlingarna fortsattes, i rätten föll en beviljande dom på nytt för det inledande yrkandet. Processuellt representerad av företaget Club La Costa Vacation Club Limited anfördes denna överklagan mot det ovan nämnda beslutet, vilket på nytt skapade frågan om brist på internationell behörighet. När det gäller bakgrunden till överklagandet hävdar företaget som motiv ett fel i bedömningen av bevis, samt brott mot de särskilda bestämmelser som är tillämpliga för åtalet som väckts.

2.- Kärandena väcker sin talan med syftet att fullständigt eller kompletterande ogiltigförklara de undertecknade kontrakten mellan parterna angående förvärv av rättigheter för att utnyttja fastigheter i turordning, såväl som eventuella andra bilagor till dessa kontrakt eller tillbehör till dessa fastigheter. Ogiltigförklaringen innefattar återbetalning av de belopp som lämnats i egenskap av köpeskilling för förvärvande av nämnda rättigheter. Tvärtom föreslår medsvarende Club La Costa Vacation Club Limited en invändning mot jurisdiktionen för bristande internationell kompetens och otillräcklig kunskap om den aktuella stämningensansökan för att avgöra att den åligger Storbritanniens domstolar. I det aktuella fallet, har kärandena med rysk nationalitet sin hemvist i Moskva, medan svaranden är ett företag som är inrättat enligt lagarna i Skottland (Storbritannien) med hemvist i det landet, i Edinburgh. I de undertecknade kontrakten är parterna i sin tur överens om att dessa kontrakt är underkastade en behörighet hos domstolarna i Storbritannien som inte är exklusiv. Eftersom denna rättsavdelning redan har haft möjlighet att påpeka att dessa omständigheter nästan är identiska med den i fråga som uppehåller oss, måste vi ta hänsyn till artikel 22 i LOPJ, som även om den i civil ordning tilldelar exklusiv behörighet till de spanska domstolarna under vissa specifika omständigheter, bland dem är inte de rättsliga förhållanden som avgör upprinnelsen till tvisten mellan parterna, eftersom dessa inte hänvisas till i någon kategori av nationell lag, och inte heller är relaterade till hyresfastigheter som finns i Spanien. Eftersom klaganden i sin talan hänvisar till de av kärandena undertecknade kontrakten, handlar det om, och det framgår, förvärv av rättigheter för att utnyttja fastigheter i turordning. Eftersom den slutliga användningen av en fastighet i Spanien inte innebär någon nationell rättighet eller förutsätter ett hyresavtal, utan beskriver en annan sak, förverkligas användningen i överensstämmelse med punkterna i kontraktet. De spanska domstolarnas internationella juridiska behörighet i frågor om avtalsförpliktelser fastställs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1215/2012 från den 12 december 2012, relaterat till rättslig behörighet, erkännande och verkställande av rättsliga beslut i civil- och handelsfrågor (Bryssel förordningen I bis) som ersätter den tidigare förordningen 44/2001. Vi har kommit till den punkt där vi måste stödja oss på de välfunna grunder som återfinns i beslut nr 80/2016 som avkunnades av den fjärde sektionen i denna provinsdomstol, då man markerade och beslutade om en

fråga som är identisk med den som uppehåller oss och

Det som har sagtsleder därför till Brysselkonventionen 1 för att uppmärksamt urskilja det främsta motivet till att ifrågasätta att beslutet återupprepas om det finns en felaktig tillämpning av art. 23, som följer efter art. 22.1, där en nödvändig jurisdiktion kommer att etableras, och på så sätt utesluter den allmänna jurisdiktionen på hemvistorten som den som jurisdiktion som åtlyds, till förmån för landet där fastigheten är belägen i rättstvister om fastighetsrätt och fastighetshyresavtal", men det är endast möjligt att upprepa vad som har angetts på samma kriterier som fastställts i art. 22 i LOPJ. I denna mening är det obestridligt att bland de allmänna villkoren för kontraktet inkluderas på engelska det som säger att "dessa villkor kommer att regleras av lagarna i England och de delar som presenteras här underkastar sig behörigheten för domstolarna i England som inte är exklusiv". Det går inte att påta sig tvisten mellan den som överklagar och den mot vilken överklagan rikts genom tillämpningen av kriteriet som fastställs i artikel 23 i konventionen, enligt vilken "Om parterna har träffat avtal om att en domstol eller domstolarna i ett medlemsland skall vara behöriga att avgöra en redan uppkommen tvist eller framtida tvister i anledning av ett bestämt rättsförhållande, och minst en av parterna har hemvist i ett medlemsland, skall endast den domstolen eller domstolarna i det medlemslandet ha behörighet. En sådan behörighet skall vara exklusiv om parterna inte har träffat avtal om annat", eftersom det enligt det allmänna villkoret som återgivits är precis det som överenskommit att behörigheten för de engelska domstolarna inte är exklusiv. Det innebär att de inte anser att det är

den spanska civila jurisdiktionen som är exklusiv, om den uppvisar behörighet, förutsatt att den följer nämnda art. 36.2 i LEC. För att undvika avgörandet av kontroversen i den spanska jurisdiktionen måste tillskrivningen till ett annat land vara exklusiv; men fallet är att domstolens högre rådman i förstainstansdomstolen, förständig nog kan det antas, enligt betydelsen av den omständigheten, inte utan anledning åberopar nämnda art. 23 i konventionen för att uppskatta bristen på jurisdiktion. Undantaget är kriteriet för jurisdiktion på den plats där fastigheten är baserad för att tvisten inte ska bli föremål för en nationell rätt, utan följer den allmänna behörigheten för svarandens hemvist (art. 2 av konventionen), som undantar, och säger "när det gäller konsumenter enligt art.15, som tillåts i dessa fall att gå till domstolarna i det land där de har sin hemvist, så att med tanke på att både klaganden och stämningsansökan, konsumenten, har sina hemvister i Storbritannien, kan ingen anknytning etableras med de spanska domstolarna. Detta måste fastställas, eftersom överklagan inte upprätthålls om hemvisten för den ena eller andra parten är utanför Storbritannien, med tanke på att art. 2 av konventionen fastställer att "Om inte annat föreskrivs i denna förordning, ska talan mot den som har hemvist i ett medlemsland väckas vid domstol i det medlemslandet, oberoende av i vilket land personen har medborgarskap" och art. 15 "Om talan avser avtal som har ingåtts av en person, konsumenten, för ändamål som kan anses ligga utanför hans affärsverksamhet eller yrkesverksamhet, gäller i fråga om behörigheten bestämmelserna i detta avsnitt" när (förutom c) "avtalet har ingåtts med en person som bedriver kommersiell verksamhet eller yrkesverksamhet i det medlemsland där konsumenten har hemvist eller, på något sätt, riktar sådan verksamhet till det medlemslandet eller flera länder, däribland det medlemslandet, och avtalet faller inom ramen för sådan verksamhet", i vardera fall, enligt art. 16 "Konsumenten får väcka talan mot den andra avtalsparten antingen vid domstolarna i det medlemsland där personen har hemvist eller vid domstolen på den ort där konsumenten har sin hemvist". Hur som helst handlar det om en inledande talan av fru Ramona för att ogiltigförklara kontraktet undertecknat med CLUB LA COSTA, bådass hemvister i Storbritannien, alla kriterier som finns fastställda i konventionen pekar på behörigheten hos domstolarna i det landet. I det aktuella fallet, i den talan som inleds av kärandena, i egenskap av konsumenter som inte är bosatta i Spanien, väcks en talan av avtalsenlig karaktär, som inte innebär någon nationell rättighet och inte heller utgör ett hyresavtal, och riktar sig mot ett företag som har hemvist i ett annat medlemsland, Storbritannien, även om företaget riktar sin verksamhet till flera medlemsländer. Av denna anledning kan talan väckas vid domstolarna där den svarande parten har sin hemvist eller på de platser där konsumenterna har hemvist, utan att i något fall åligger den spanska jurisdiktionen. Alla de skäl som leder till erkännande av överklagandet, och med återkallande av det domslut som har avkunnats i den rättsliga instansen, är det nödvändigt att förklara brist på internationell behörighet hos de spanska domstolarna för att avgöra den aktuella stämningsansökan.

4.- Med tanke på arten av den fråga som diskuteras i detta klagomål, förstår denna rättsavdelning att det i detta fall är lämpligt att tillämpa undantaget från den allmänna regeln om förfallotid som ska beaktas artikel 394.1 i LEC, med hänsyn till allvarliga tvivel om behörighet som fortfarande kan uppstå i ärendet, vilket innebär att inget särskilt pålägg av rättegångskostnader görs varken för den inledande processen eller för förevarande fall eller för detta klagomål.

Med tanke på ovan nämnda rättsliga föreskrifter samt den allmänna tillämpningen i ärendet:

AVKUNNAR VI

att vi **erkänner** överklagandet som formulerats av företaget Club La Costa Vacation Club Limited, och som representeras av detta klagomål av ombudet _____ mot domen som avkunnats av förstainstansdomstolen nr 4 i Fuengirola. Vi måste återkalla och återkallar det nämnda domslutet och följaktligen om vi ogiltigförklarar beslutet, måste vi förklara oss och vi förklarar brist på internationell behörighet hos de spanska domstolarna för att avgöra den aktuella stämningsansökan. Allt detta, utan att uttala sig om rättegångskostnaderna som ådragits varken i förevarande fall eller i detta klagomål.

Återlämna attesterade handlingar i original med denna dom, vilken inte kan överklagas på ordinarie sätt. Skicka dem till domstolen från vilken de kommer för att de ska kunna verkställas och efterlevas.

Således uttalar vi vår dom, som är en definitiv dom, vi sänder den och undertecknar den.

OFFENTLIGGÖRANDE.- Det föregående domslutet lästes och offentliggjordes av den huvudsakliga högre rådmannen, frun som är föredragshållare, och som höll i de offentliga domstolsförhandlingarna på dagens datum. Jag intygar.